

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoE/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200352
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2720200352.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. S., nar. XX. S. XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, matky: Y. K., nar. X. A. XXXX, trvale pobytom S., K. J. XXXX/XX, zastúpenej splnomocnenkyňou: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava, a otca: Ing. A. S., nar. XX. O. XXXX, trvale pobytom G., ul. A. J. XX, zastúpeného advokátkou: Mgr. Gabriela Nováková, so sídlom A.H. Škultétyho 5, Veľký Krtíš, o návrhu otca na výkon rozhodnutia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Skalica z 3. marca 2021 č.k. 8Em/1/2020-107 takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie sa **zastavuje**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie o výkon rozhodnutia vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 8Em/1/2020 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že oprávnený, otec maloletého A. svojim návrhom žiadal výkon súdneho rozhodnutia č.k. 7P/30/2018-70 zo dňa 25. septembra 2018, právoplatného dňa 2. októbra 2018. Okresný súd Skalica uznesením č.k. 8Em/1/2020-9 z 31. marca 2020 nariadil výkon rozhodnutia, voči ktorému podala včas odvolanie matka a Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 26CoE/37/2020-101 zo 16. decembra 2020 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie následne opätovne napadnutým uznesením rozhodol a to tak, že konanie zastavil, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 370, § 372, § 376 ods. 1 až 3 z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vecne dôvodil, že materiálnym predpokladom začatia personálnej exekúcie, teda výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých je existencia exekučného titulu. Súd pri svojom rozhodovaní dospel k záveru, že rozhodnutie, ktoré bolo exekučným titulom v danej veci a to rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 7P/30/2018-70 z 25. septembra 2018 sa stalo v časti vymáhaného nároku neúčinným, nakoľko v priebehu konania o výkon rozhodnutia došlo k zmene styku, pričom boli vydané celkom dve neodkladné opatrenia a to uznesením č.k. 7P/82/2019-29 z 15. mája 2020, ktoré bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/23/2020-111 z 10. augusta 2020 a následne bolo vydané neodkladné opatrenie uznesením Okresného súdu Skalica č.k. 7P/82/2019-262 z 18. decembra 2020, vykonateľným 2. januára 2021, ktoré uznesenie však ešte nie je právoplatné. Vzhľadom na to, že exekučný titul v predmetnej veci v časti styku sa v priebehu konania stal neúčinným, nemožno na jeho podklade vykonať exekúciu, resp. pokračovať vo výkone rozhodnutia. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že je potrebné zastaviť konanie, analogicky podľa článku 3 ods. 1 CMP v spojení s § 390 písm. d) CMP. Dodal, že v prípade, ak oprávnený bude trvať na výkone rozhodnutia nič mu nebráni v tom, aby podal na súd nový návrh v zmysle aktuálneho a vykonateľného rozhodnutia.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, otec maloletého. Dôvodil, že má za to, že sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Uviedol, že z odôvodnenia súdu prvej inštancie v bode 14 vyplýva, že súd zastavil konanie s poukazom na článok 3 ods. 1 CMP v spojení s § 390 písm. d) CMP z toho dôvodu, že exekučný titul v predmetnej veci v časti styku sa v priebehu konania stal neúčinným, nemožno na jeho podklade vykonať exekúciu, resp. pokračovať vo výkone rozhodnutia. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko ustanovenia § 390 CMP, ktoré explicitne uvádza, za ktorých podmienok je oprávnený súd bez návrhu uznesením zastaviť výkon rozhodnutia v bode b) reflektuje na vzniknutú situáciu, ktorú rieši v časti vety za bodkočiarkou tak, že exekučný titul bol po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený; ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu. Najlepší záujem maloletého dieťa je primárnym kritériom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého týkajú. Pre účely mimosporového procesu ochrana určitých zákonom stanovených hodnôt je identifikovaný nad rámec ústavno-právnych východísk v článku 1 základných princípov CMP, z ktorého vyplýva: „Súd postupuje v konaní v súlade s ochranou verejného záujmu a práv zaručených zákonom a prihliada na dobré mravy. Oprávnenia niekoho iného ako účastníka konania vyplývajúce zo zabezpečenia ochrany verejného záujmu upravuje zákon“. Status dieťaťa je úzko spätý s inštitútom rodiny, ako určitej prirodzenej formy spoluzitia, založenej biologickým, tiež právnym rodičovstvom. Z judikatúry ESLP vyplýva povinnosť štátu chrániť tieto vzťahy a ich subjekty a pozitívna povinnosť vytvoriť penzum takých prostriedkov, ktoré v prípade potreby ochrany týchto záujmov reflektujú primeraným spôsobom legitímne ciele s rešpektovaním základných zásad autonómie vôle subjektov súkromnoprávných vzťahov. V danom prípade matka viacnásobne bránila v styku otca s maloletým dieťaťom, pričom sa nejednalo o ospravedliteľné dôvody, keď i na stránke MS SR bolo uvedené, že pandémia Covid 19 nie je dôvod na bránenie v styku maloletého dieťaťa s druhým rodičom. Poukázal na znalecký posudok vypracovaný v rámci konania z ktorého vyplýva, že konanie matky vykazuje znaky tendenčnosti, pričom jej návrhy na styk otca s maloletým znalec posúdil ako absolútne nevhodné. Má za to, že je nutné, aby súd na konanie matky reflektoval, nakoľko v opačnom prípade môže dôjsť k opakovanému bráneniu v styku a vytváraní takých situácií, ktorými sa matka snaží otca zo života maloletého eliminovať. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a prikázal súdu prvej inštancie pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu.

3. K odvolaniu otca maloletého A. sa vyjadrila povinná, matka maloletého. Uviedla, že odvolanie oprávneného považuje za nedôvodné a umelo predlžujúce konanie bez relevantného právneho základu. Z obsahu odvolania oprávneného vyplýva, že toto smeruje výlučne proti odôvodneniu procesného postupu súdu prvej inštancie. Odvolanie má zjavne abstraktnú povahu, nekonkretizuje akúkoľvek potrebu pokračovania v konaní o výkon súdneho rozhodnutia a teda nespĺňa základné kritériá, z ktorých by bolo možné vyvodit' potrebu zrušenia alebo zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie. Poukázala na ustanovenie § 376 ods. 1 CMP, v zmysle ktorého ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Esenciálnou podmienkou nariadenia výkonu súdneho rozhodnutia je neplnenie súdom uloženej povinnosti ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností. Abstraktnosť a neodôvodnenosť odvolania oprávneného spočíva aj v skutočnosti, že oprávnený celkom zrejme trvá na pokračovaní v konaní o výkon súdneho rozhodnutia len na základe údajnej nerealizácie jeho styku s maloletým synom v prvej polovici roku 2020, t.j. primárne v období spreď roka, pričom oprávnený ku dnešnému dňu neuviedol akýkoľvek relevantný dôvod, prečo by mal súd v konaní o výkon súdneho rozhodnutia pokračovať. Odvolanie považuje za tendenčné, s úmyslom mať nad povinnou určitý spôsob kontroly a to bez akéhokoľvek právneho základu. Dodala, že v predmetnom konaní nebola preukázaná akákoľvek potreba vedenia konania o výkon súdneho rozhodnutia, povinná si plní všetky povinnosti týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností, dokonca oprávnenému viackrát vychádza v ústrety, maloletého syna mu cez víkend vozí na styk do G., aby mu ušetrila cestu do I.. Nevykonaný styk bol nahradený. Oprávnený žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom svoje odvolanie podložil len podľa jeho názoru nesprávnym právnym posúdením dôvodu zastavenia konania zo strany súdu. Poukázala na ustanovenie a výklad § 390 písm. b) CMP majúca za to, že z tohto ustanovenia nevyplýva, že by bolo bezpodmienečnou povinnosťou súdu pokračovať vo výkone rozhodnutia aj po zrušení rozhodnutia, ktorého sa konanie o výkon súdneho rozhodnutia týka a to najmenej v prípade, ak tu nie sú reálne dôvody na takýto postup. K tvrdeniu oprávneného, že povinná mu údajne viackrát bránila v styku s maloletým synom uviedla, že v priebehu

konania predložila viacero lekárskeho správ, ako aj prehľad styku oprávneného s maloletým, oprávnený nepreukázal, že by povinná svojvoľne bránila styku. Oprávnený nepreukázal ani že by dochádzalo k ďalšiemu mareniu styku zo strany povinnej aj v nasledujúcom období a teda nepreukázal ani potrebu pokračovania vo vedení tohto súdneho konania. K odsťahovaniu sa povinnej do I. povinná uviedla, že žila v I. 13 rokov pred nástupom na materskú dovolenku, pričom sa sem vrátila za svojou pôvodnou prácou po rodičovskej dovolenke, o tejto skutočnosti oprávneného informovala a predmetná skutočnosť nemôže byť povinnej na ťarchu, pričom obdobné následky nepredpokladá ani Zákon o rodine. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Oprávnený, otec maloletého A. podaním doručeným elektronicky odvolaciemu súdu 21. septembra 2021 oznámil, že na podanom odvolaní netrvá a verí, že matka maloletého si bude svoju povinnosť plniť i naďalej. Dodal, že návrh bol podaný dôvodne, matka maloletého nerešpektovala súdne rozhodnutia, konala svojvoľne za účelom eliminácie vzťahu otca s maloletým.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou v neprospech, ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 377 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistení, že oprávnený subjekt vzal odvolanie späť dospel k záveru, že odvolacie konanie je potrebné zastaviť (§ 369 ods. 3 CSP).

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 369 ods. 1 veta prvá CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť.

8. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

9. V prejednávanej veci rozhodol súd prvej inštancie uznesením, proti ktorému podal odvolanie oprávnený, otec maloletého dieťaťa. Podaním doručeným odvolaciemu súdu elektronicky dňa 21. septembra 2021 však vzal odvolanie v celom rozsahu späť ešte predtým, než o odvolaní bolo odvolacím súdom rozhodnuté.

10. Späťvzatie odvolania je dispozitívny úkon účastníka konania, ktorý odvolanie podal. Na účinné späťvzatie sa nevyžaduje ani súhlas druhej strany, ani súhlas súdu a možno ho urobiť až do okamihu, kým súd o podanom odvolaní nerozhodne. Po späťvzatí odvolania odvolací súd rozhodne už len o zastavení odvolacieho konania.

11. Vzhľadom na dispozitívny úkon odvolateľa (otca maloletého dieťaťa ako oprávnenej osoby), ktorý vzal svoje odvolanie výslovne späť, odvolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 3 CSP a odvolacie konanie zastavil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).